

РЕШЕНИЕ

№ 3091

гр. София, 09.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20221110204172 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от П.Л. А, ЕГН ***** срещу наказателно постановление № 21 - 4332 – 015613/27.07.2021 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП на жалбоподателя са наложени следните административни наказания – „глоба“ в размер на 750 /седемстотин и петдесет/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се оспорват показанията на техническото средство, установило скоростта на движение на жалбоподателя. Твърди се, че налагането на наказание „лишаване от право да управлява МПС“ в размер на 3 месеца би ощетило здравеопазването в гр. Монтана, тъй като жалбоподателят работел в болницата в града. От съда се иска отмяна или намаляване размера на наложените наказания.

В съдебно заседание редовно призованият жалбоподател не се явява, че представлява се от адв. Вл, който счита, че техническото средство, с което е измерена скоростта на движение на жалбоподателя към 08.05.2021 г. не е било технически годно, тъй като техническата изправност на същото е била гарантирана до 24.02.2020 г. Застъпва тезата, че според общодостъпни

приложения географските координати на камерата се позиционират на около километър от посоченото в НП място, като от представения снимков материал не може да се направи извод, че същата е била поставена в границите на населено място. В постъпили писмени бележки се излагат допълнителни аргументи, в които се оспорва доказателствената стойност на представената от „ГИС – София“ ЕООД комбинирана скица.

Въззиваемата страна - Началник сектор „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Съдът, след като извърши цялостна преценка на събраните в хода на делото писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, като обсъди възраженията прие за установено следното от фактическа страна:

На 24.02.2010 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология под № 4835 била вписана мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата TFR1- М със срок на валидност до 24.02.2020 г. На 30.10.2020 г. устройство от посочения тип средство за измерване с фабричен номер 506/10 преминало последваща периодична проверка за техническа изправност, за което бил съставен и протокол от проверка № 4-38-20/30.10.2020 г.

На 08.05.2021 г. в 12:59 часа в с. Долни Богров жалбоподателят П.Л.А. управлявал собствения си лек автомобил марка „***В“, модел „****“ с рег. № С****, движейки се по бул. „Ботевградско шосе“ с посока на движение от Околовръстен път. Срещу № 2 на бул. „Ботевградско шосе“ мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата тип TFR1- М с фабричен номер на устройството № 506 заснела посоченото моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото – 112 км/ч. при ограничение на скоростта от 50 км/ч., валидно за населено място. При заснемането бил изготвен клип № 24388.

На 09.07.2021 г. жалбоподателят депозирал декларация по чл. 188 от ЗДвП в която вписал, че на 08.05.2021 г. около 12:59 часа той е управлявал собствения му лек автомобил с рег. № ****.

На датата на депозиране на декларацията Г.П.М., заемащ длъжност „младши автоконтрольор“ към ОПП на СДВР, съставил срещу жалбоподателя П.Л. А. акт за установяване на административно нарушение с бл. № 665916/09.07.2021 г. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен за запознаване на жалбоподателя, който го подписал без възражения. Такива не постъпили в законоустановения срок.

Въз основа на така съставения АУАН на 27.07.2021 г. началник сектор „Административно обслужване“ при ОПП - СДВР издал обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя на основание чл.182, ал.1, т. 6 от ЗДвП били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца. Препис от същото бил връчен на жалбоподателя на 09.08.2021 г. и на същата дата била депозирана и жалбата срещу него.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събрания в хода на производството доказателствен материал, а именно: декларация по чл. 188 ЗДвП от П.Л.А., удостоверение за одобрен тип

средство за измерване № 10.02.4835, протокол за последваща проверка № 4-38-20/30.10.20 г., протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 08.05.2021 г., фотоснимки, справка за собственост на лек автомобил марка „****“, модел „****“ с рег. № С****, копие от заповед № 8121к-13318/23.10. 2019 г. на министъра на вътрешните работи и акт за встъпване в длъжност, заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи, писмо от АПИ, ведно със схема на организацията на движението на бул. ведно с проект за организацията на движението в с. Долни Богров, бул. „Ботевградско шосе“ № 2, писмо от ОПП-СДВР, писмо от „Географска информационна система - София“ ЕООД и комбинирана скица.

При анализа на приложените по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 и протокол за последваща проверка № 4-38-20/30.10.2020 г. настоящият състав взе предвид факта, че същите се отнасят именно до техническото средство, използвано при установяване на процесното нарушение. Видно от посочените писмени доказателства използваната мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение е била вписана в регистъра на одобрените за използване средства за измерване съгласно Закона за измерванията под № 4835, като срокът на валидност на одобряването е бил до 24.02.2020 г. Неправилно процесуалният представител на жалбоподателя счита, че използваното техническо средство е било негодно, тъй като срокът на годност на същото е изтекъл на 24.02.2020 г. Посочената дата е датата на изтичане на срокът на валидност на одобряването на типа на средствата за измерване /съгласно чл. 30, ал.1 от Закона за измерванията/. Същевременно, съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен ти. Видно от протокола за последваща проверка към 08.05.2021 г. мобилната система за контрол на скоростта на моторни превозни средства тип TFR-M1 с фабричен номер на устройството 560 е била технически изправна, поради което е неоснователно възражението на жалбоподателя срещу годността на техническото средство да установи процесното нарушение. При преглед на протокола за последваща проверка № 4-38-20/30.10.20 г., е видно, че допустимата грешка при отчитане на скоростта при полеви условия е +/- 3 км./час при измерена скорост до 100 км./час и +/- 3% при измерена скорост над 100 км./час. При анализа на изложените дотук данни в посочените писмени доказателства, отнасящи се до годността на мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата тип TFR1- M съдът намери същите за пълни, ясни и обективни, поради което счита, че липсват основания за съмнение в тяхната достоверност.

Идентични са изводите на съда относно доказателствената стойност на приложения по делото снимков материал – извлечение от паметта на техническото средство - клип № 24388. При анализа на посоченото веществено доказателствено средство настоящият състав взе предвид факта, че същото е съставено чрез използването на одобрен тип измервателно средство по смисъл на Закона за измерванията. Ето защо съдът се позова на обсъждания снимков материал по отношение на времето и мястото на извършване на нарушението, вида и регистрационния номер на процесното МПС, както и относно отчетената от радара скорост на движение от 112 км/ч. /преди отчитане на възможната грешка от 3 %/. Действително в НП е

посочена установена скорост на движение на МПС от 109 км./час, но това обстоятелство е съобразено с отразеното в протокола за последваща проверка на използваната мобилна система, а именно, че допустимата грешка при отчитане на скоростта при полеви условия е +/- 3% при измерена скорост над 100 км./час. Следователно отразената в НП скорост на движение на автомобила е след приспадане на възможната грешка от 3% от измерената скорост, което обстоятелство е изцяло в полза на нарушителя.

От приетата справка от АИС – КАТ се установява, че лек автомобил марка „***“, модел „***“ с рег. № С***** е собственост на жалбоподателя П.Л.А, като видно от представената декларация по чл. 188 ЗДвП същият е посочил, че на инкриминираната дата той е управлявал цитирания автомобил.

От протокола за използване на автоматизираното техническо средство или система и от справката от ОПУ е видно, че на мястото, на което е установено нарушението не е имало пътен знак В 26, въвеждащ максимално допустима скорост на движение различна от общото ограничение от 50 км/час, валидно за населено място. В протокола е отразена датата на използване на техническото средство TFR1-M – 08.05.2021 г. в часовия интервал от 11:25 часа до 13:30 часа, мястото на контрол, режима на измерване /стационарен/, както и посоката на задействане – при приближаващи ППС.

Основният спорен въпрос по делото касае точното място на извършване на нарушението и по-конкретно дали същото попада в границите на населено място /с. Долни Богров/ или не. С решение № 2115/30.03.2022 г., с което е отменено решение № 3292/04.11.2021 г. на СРС, НО, 96 състав, постановено по НАХД № 11805/2021 г. и делото е върнато за ново разглеждане на друг състав на СРС /за което е образувано настоящото НАХД/ на районния съд са дадени указания от касационната инстанция за установяване дали GPS координатите, посочени в разпечатката от паметта на техническото средство, с което е установено нарушението, съвпадат с посочения в АУАН и НП административен адрес. Съгласно дадените указания това обстоятелство следва да бъде установено чрез допустимите от НПК доказателствени средства, в т.ч. чрез скица, карта с нанесени координати, а при невъзможност – посредством заключение на съдебно-техническа експертиза.

В изпълнение на дадените указания по настоящото дело беше изискана и приобщена комбинирана скица за обхват, представена от „Географска информационна система - София“ ЕООД. Неоснователно е възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, изложено в писмените бележки, срещу доказателствената годност на комбинираната скица с мотив, че изпълнението на указанията на касационната инстанция за установяване местоположението на техническото средство, заснело процesia автомобил изисквало задължително назначаване на експертиза. Указанията на касационната инстанция касаят събиране на доказателства относно конкретно обстоятелство, като в самото решение е посочено, че това обстоятелство може да бъде установено посредством всички допустими от НПК доказателствени средства, в т.ч. скица или карта с нанесени координати, като съдебно-техническа експертиза следва да се назначи едва при невъзможност за установяване точното местоположение на точка с посочени координати чрез скица или карта с нанесени координати. Действително „Географска информационна система - София“ ЕООД не е държавен орган, но

дружеството има качеството правоспособно лице да изпълнява дейности по кадастър и същото е вписано в публичния регистър на правоспособните лица по чл. 56 от ЗКИР, воден при АГКК – cadaster.bg. Съгласно чл. 56 от ЗКИР „правоспособни лица по кадастър, които са търговци или лица, упражняващи свободна професия, могат да подпомагат службите по геодезия, картография и кадастър при административното обслужване на потребителите на кадастрална информация за териториите с одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри, като предоставят на хартиен носител документите по чл. 55, ал. 2 /в т.ч. скица – бел. съд/, получени чрез отдалечен достъп до информационната система на кадастъра. Следователно представената от „Географска информационна система – София“ ЕООД комбинирана скица не представлява „мнение на частна компания“, както счита представителят на жалбоподателя, а официален документ по чл. 55, ал. 2 от ЗКИР, получен чрез отдалечен достъп до информационната система на кадастъра. Ето защо съдът счита, че не съществува пречка да цени представената комбинирана скица като годно доказателствено средство.

В цитираната скица е отразено местоположението на точка с координати Е 23°29.5088, N 42°42.3804, като в придружителното писмо е посочено, че същото са намира в с. Долни Богров, в близост до имот с административен адрес ул. 35, № 5. На съда е служебно известно /а и е проверимо чрез справка в кадастралната карта/, че в границите на с. Долни Богров бул. „Ботевградско шосе“ се означава като ул. 35. Дори в самата писмена защита е представено копие на участък от кадастралната карта, съвпадащ с този, отразен на комбинираната скица и от което копие е видно, че пътят, преминаващ пред парцел с номер 118 е именуван бул. „Ботевградско шосе“ /а в комбинираната скица това е пътят, който е посочен като „ул. 35“/. Видно от комбинираната скица местоположението на точката с координати Е:23°29.5088, N 42°42.3804 е срещу № 2, поради което съдът намира, че по делото беше доказано по несъмнен начин, че местоположението на точка с GPS координати, посочени в разпечатката от паметта на техническото средство, с което е установено нарушението, съвпадат с посочения в АУАН и НП административен адрес или иначе казано техническото средство, което е заснело процесното нарушение е било позиционирано на място с координати Е 23°29.5088, N 42°42.3804, намиращо се в с. Долни Богров на бул. „Ботевградско шосе“ /ул. 35/ до № 5 и срещу № 2. Съдът не споделя възражението на адв. Велев, че отразеното местоположение в комбинираната скица е израз на желанието на дружеството да потвърди твърденията на КАТ, тъй като в изпратеното до „ГИС София“ ЕООД искане не е посочено нито кои са страните по делото, нито какви са техните твърдения.

От схемата на организацията на движението /л. 70 от съд. дело 11805/2021 г./ е видно и наличието на пътен знак Д 11 – „Начало на населено място“, което е още един аргумент в подкрепа на извода, че процесното нарушение е извършено в границите на населено място.

Съдът кредитира представените по делото заповеди на министъра на вътрешните работи, от които се установява компетентността на актосъставителя и АНО.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което

същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящото производство съдът е длъжен да провери законосъобразността на обжалваното наказателно постановление, като в този смисъл извърши проверка за спазването на материалния и процесуалния закон, без да е обвързан от основанията, изложени в жалбата – арг. от чл.314, ал.1 от НПК, вр. с чл.84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи - видно от т.1.3 от представената по делото заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи актосъставителят в качеството си на „младши автоконтрольор“ е бил компетентен да съставя АУАН на ЗДвП. По силата на чл.189, ал.12 от ЗДвП министърът на вътрешните работи има правото за делегира правомощието си по издаване на наказателни постановления за нарушения на ЗДвП на определени от посочения орган длъжностни лица, което е било извършено с цитираната заповед, съгласно която компетентен да издаде обжалвания акт е и началник – сектор при ОПП при СДВР /т. 2.6/, като от представената заповед № 8121к-13318/28.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи и акт за встъпване в длъжност е видно, че към 27.07.2021 г. издателят на НП е заемал именно тази длъжност. При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не се допуснати нарушения на сроковете по чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН – АУАН е съставен два месеца след извършване на нарушението и в деня на откриване на нарушителя, а НП е издадено по-малко от месец по-късно. И двата процесуални документа съдържат всички изискуеми от закона реквизити, нарушението е описано ясно и конкретно като му е дадена съответстващо на фактическото описание правна квалификация.

При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени законовите изисквания относно тяхната форма и съдържание, установени съответно в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. И двата процесуални документа съдържат всички изискуеми от цитираните разпоредби реквизити. Нарушението е описано ясно и конкретно, като му е дадена съответна на фактическото описание правна квалификация.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намери, че с поведението си жалбоподателят П.Л. Ангелов е осъществил всички елементи от обективна и субективна страна на вмененото му нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Установи се по несъмнен начин, че на 08.05.2021 г. в 12:59 часа в с. Долни Богров, по бул. „Ботевградско шосе“ с посока на движение от бул. „Околовръстен път“ към с. Долни Богров жалбоподателят П.Л.А. е управлявал собствения си лек автомобил марка „***“, модел „*****“ с рег. № С***** като в района на № 2 се е движил със скорост 109 км./час /след отчитане на възможна грешка на техническото средство/. Последната е била установена от контролните органи с техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип TFR 1 – М с фабричен № 560. Тук следва отново да се подчертае, че процесното измервателно средство представлява одобрен тип средство за измерване, съгласно чл. 30, ал. 5 от ЗИ, преминало е последваща проверка за техническата му изправност. Отчетената скорост на движение на МПС е била 112 км/ч., но видно от удостоверението за одобрен тип средство за измерване и протокола за последваща проверка

допустимата грешка при измерването е +/- 3% при измерена скорост над 100 км./час, следователно скоростта, която следва да бъде съобразявана при преценка дали е превишение на максимално разрешената скорост на движение и ако да – с колко е 109 км./час, като посочената корекция е изцяло в полза на нарушителя. На следващо място доколкото нарушението е установено в населено място, то ограничението на скоростта на движение на ППС от категория „В” е 50 км/час., като скоростта на процесното МПС надвишава максимално допустимата с 59 км/ч.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл, като деецът е съзнавал, че максимално допустимата скорост на движение в населено място е 50 км/ч., и е искал и избрал да управлява автомобила си в границите на населено място със скорост от 109 км/ч.

Предвид размера на превишението, а именно с 59 км/ч, както и обстоятелството, че същото е извършено в границите на населено място, където рискът от реализиране на ПТП поради високата скорост е по-голям, съдът счита, че процесното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, а разкрива висока степен на обществена опасност, която е взета предвид и от законодателя при определянето на наказанието за извършеното нарушение.

Административнонаказващият орган правилно е определил приложимата санкционна норма, а именно тази на чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда, че за превишаване над 50 км/ч. на максимално допустимата скорост на движение в населено място административното наказание е глоба 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. Административното наказание е законосъобразно определено, като с оглед констатираното превишение от 59 км/ч. АНО правилно е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 750 лева, както и кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от три месеца.

Воден от горното съдът намира, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, материалният закон е правилно приложен, като определеното на жалбоподателя П.Л. А. административно наказание е законосъобразно, поради което атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21 - 4332 – 015613/27.07.2021 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП на жалбоподателя П.Л. А., ЕГН ***** са наложени следните административни наказания – „глоба“ в размер на 750 /седемстотин и петдесет/ лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 /три/ месеца за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му от

Съдия при Софийски районен съд: _____